

Suun. 53, 31. XII 1971. a.

TÄNA ÕHTUL «ESTONIAS» — «TÜRKLANE ITAALIAS»

Nagu ooperis ikka — alustab orkester. Lavalline tegevus aga viibib pisut, sest ooperit ennast ju polegi. On vaid poeet-libretist, inssteneeriija ja helilooja ühes isikus, kellel kange tahtmine ooperit kirjutada. Tal on mõttes valmis ka mõned tege-laskujud: võluv sinjooora (sopran), selle vanapoolne abikaasa (bass-bariton) ja ma-jasöber (muidugi tenor). Niisiis on olemas peaaegu kõik, välja arvatud vaid aine, millest kirjutada... Äkki haarab Poeeti siiski inspiratsioon — mustlased!... Gioac-chino Rossini ooper «Türklane Itaalias» on bufo-ooper.

«Rossini rehessanss» algas ligikaudu neli aastakümnet tagasi, kui hakati enam huvi tundma varasema ja vähemtuntu vastu ooperiajaloo üldse. Veelgi säravam periood järgnes 60. aastail, millest pärinevad ka mitmed «Türklase» uued redakt-sioonid.

Tänase esietendusega RAT «Estonias» li-mub «Türklane Itaalias» Nõukoode oope-riteatri repertuaari esmakordselt.

Libreto on tõlkinud Aino Otto. Dirigen-did on Neeme Järvi ja Vallo Järvi, lavas-taja Paul Mägi, kunstnik Eldor Renter, koormeister Uno Järvela.

Osades esinevad Tiit Kuusik, Margarita Voites, Hendrik Krumm, Urve Tauts, Teo Maiste, Jelena Solovjova, Tiina Jaaksoo, Mati Palm, Voldemar Kuslap ja Uno Kreen. «... Meie rutakal sajandil on Rossinil üks voorus — ta ei sunni meid kuulama pingutatud tähelepanuga.»

(Stendhali traktaadist «Rossini elu».)

Stseen Rossini ooperist «Türklane Itaalias» (vasakult): Geronio — U. Kreen, Fiorilla — M. Voites, Selim — T. Maiste ja Narciso — T. Tralla.